

Sygn. akt IV CSK 377/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku S. M. i M. C.-M.
przy uczestnictwie E. [...] Spółki Akcyjnej w G.
o ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt VIII Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawców kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie występują przesłanki pozwalające na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo że skarżący powołał występowanie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebę wykładni przepisów (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398 § 1 pkt 1 k.p.c. jest takie zagadnienie, które ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga nie tylko jego sformułowania ale i przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o istotności, a także o możliwości dokonywania na jego gruncie rozbieżnych ocen prawnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ. oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Zagadnieniem kryteriów ustalania wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności, tego bowiem problemu dotyczy zagadnienie sformułowane przez skarżącego, Sąd Najwyższy zajmował się już wielokrotnie wypowiadając pogląd, że brak w art. 305 § 2 k.c. kryteriów określenia rozmiaru wynagrodzenia oznacza, że ustawodawca pozostawił sądowi swobodę dokonania indywidualizacji ocen w tym zakresie, formułowanych na podstawie określonego stanu faktycznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2013 r. IV CSK 440/12 i powołane tam obszernie orzecznictwo); tym samym przedstawione zagadnienie nie ma cech zagadnienia istotnego. Z podanych przyczyn nie można też przyjąć, aby istniała, jak twierdzi skarżący, potrzeba wykładni art. 305 § 2 k.c. w zakresie

pojęcia „odpowiedniego wynagrodzenia”. Potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości ma miejsce wówczas, gdy co do konkretnego przepisu prawnego brak jednolitej lub utrwalonej judykatury, zwłaszcza judykatury Sądu Najwyższego albo też przyjęta i dominująca wykładnia jest oczywiście błędna lub kontrowersyjna, co w sprawie oczywiście nie ma miejsca.

Zważywszy, że argumentacja przedstawiona przez skarżącego nie spełnia wskazanych wyżej wymogów, brak jest podstawy do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z przedstawionych zatem przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą - zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. - Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało orzec jak w postanowieniu (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. w związku z § 7 pkt 3 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

aw

jw